पश्चमः प्रश्नः

॥तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः॥

प्राणो रक्षिति विश्वमेजंत्। इर्यो भूत्वा बंहुधा बहूनिं। स इत्सर्वं व्यांनशे। यो देवो देवेषुं विभूरन्तः। आवृंदूदात् क्षेत्रियंध्वगद्वृषां। तिमत्प्राणं मन्सोपं शिक्षत। अग्रं देवानांमिदमंत्तु नो हृविः। मनंसृश्चित्तेदम्। भूतं भव्यं च गुप्यते। तिद्धि देवेष्वंग्रियम्॥१॥

आ नं एतु पुरश्चरम्। सह देवैरिमः हवम्ं। मनः श्रेयंसिश्रेयसि। कर्मन् यज्ञपंतिन्दर्धत्। जुषतां मे वागिदः ह्विः। विराद्देवी पुरोहिता। ह्व्यवाडनंपायिनी। ययां रूपाणि बहुधा वदंन्ति। पेशाः सि देवाः पंरमे ज्नित्रें। सा नो विराडनंपस्फुरन्ती॥२॥

वाग्देवी जुंषतामिद॰ हुविः। चक्षुंर्देवानां ज्योतिंरुमृते

न्यंक्तम्। अस्य विज्ञानांय बहुधा निधीयते। तस्यं सुम्नमंशीमिह। मा नों हासीद्विचक्षणम्। आयुिरत्रः प्रतींर्यताम्। अनंन्धाश्चक्षंषा वयम्। जीवा ज्योतिरशीमिह। सुवर्ज्योतिरुतामृतम्। श्रोत्रेण भद्रमृत शृंण्वन्ति सृत्यम्। श्रोत्रेण वाचं बहुधोद्यमांनाम्। श्रोत्रेण मोदंश्च महंश्च श्रूयते। श्रोत्रेण सर्वा दिश् आ शृंणोिम। येन प्राच्यां उत देक्षिणा। प्रतीच्यें दिशः शृण्वन्त्यंत्तरात्। तिदच्छोत्रं बहुधोद्यमांनम्। अरात्र नेिमः परि सर्वं बभूव॥३॥

अृत्रियमनंपस्फुरन्ती सुत्य सप्त चं॥१॥———[१]

उदेहिं वाजिन्यो अंस्यप्स्वंन्तः। इदश राष्ट्रमा विंश सूनृतांवत्। यो रोहिंतो विश्वंमिदञ्जजानं। स नो राष्ट्रेषु सुधितान्दधातु। रोहश्रेरोह्श रोहिंत् आरुरोह। प्रजािमवृद्धिं जनुषांमुपस्थम्। तािभः सश्रेष्धो अविद्थ्यडुर्वीः। गातुं प्रपश्यंत्रिह राष्ट्रमाऽहाः। आऽहांर्षीद्राष्ट्रमिह रोहिंतः। मृधो व्यांस्थदभंयं नो अस्तु ॥४॥ अस्मभ्यंन्द्यावापृथिवी शक्वंरीभिः। राष्ट्रन्दुंहाथामिह रेवतीभिः। विमंमर्श रोहिंतो विश्वरूपः। समाचुऋाणः प्ररुहो रुहंश्च। दिवंङ्गत्वायं महता मंहिम्ना। वि नो राष्ट्रमुंनत्तु पर्यसा स्वेनं। यास्ते विश्वस्तपंसा सं बभूवुः। गायत्रं वत्समनु तास्त आऽगुः। तास्त्वा विंशन्तु महंसा स्वेनं। सं मांता पुत्रो अभ्येंतु रोहिंतः॥५॥

यूयमुंग्रा मरुतः पृश्ञिमातरः। इन्द्रेण स्युजा प्रमृंणीथ् शत्रून्। आ वो रोहिंतो अशृणोदिभद्यवः। त्रिसंप्तासो मरुतः स्वादुसम्मुदः। रोहिंतो द्यावांपृथिवी जंजान। तस्मिड्स्तन्तुं परमेष्ठी तंतान। तस्मिञ्छिश्रिये अज एकंपात्। अद्दर्श्वावांपृथिवी बलेंन। रोहिंतो द्यावांपृथिवी अंद्दर्हत्। तेन सुवंः स्तिभेतन्तेन नाकंः॥६॥

सो अन्तरिक्षे रजंसो विमानंः। तेनं देवाः सुव्रन्वंविन्दन्। सुशेवन्त्वा भानवों दीदिवा सम्मा समग्रासो जुह्वों जातवेदः। उक्षन्तिं त्वा वाजिनमा घृतेनं। स समग्रे युवसे भोजनानि। अग्रे शर्धं महते सौभंगाय। तवं द्युम्नान्यंत्तमानिं सन्तु। सञ्जास्पृत्यः सुयम्मा कृंणुष्व। शृत्रूय्ताम्भि तिंष्ठा महार्ससा७॥

अुस्त्वेतु रोहिंतो नाको महा रसि॥२॥————[२]

पुनंन् इन्द्रों मुघवां ददातु। धनांनि श्रुक्तो धन्यः सुराधाः। अर्वाचीनं कृणतां याचितो मनः। श्रुष्टी नो अस्य ह्विषों जुषाणः। यानि नोऽजिनन्धनांनि। जहर्थं शूर मृन्युनां। इन्द्रानुंविन्द नुस्तानि। अनेनं ह्विषा पुनः। इन्द्र आशांभ्यः परि। सर्वाभ्योऽभंयङ्करत्॥८॥

जेता शत्रून् विचंर्षणिः। आकूँत्यै त्वा कामांय त्वा समृधैं त्वा। पुरो दंधे अमृत्त्वायं जीवसें। आकूंतिम्स्यावंसे। कामंमस्य समृंद्धौ। इन्द्रंस्य युअते धियंः। आकूंतिन्देवीं मनंसः पुरो दंधे। यज्ञस्यं माता सुहवां मे अस्तु। यदिच्छामि मनंसा सकांमः। विदेयंमेनद्धृदंये निविष्टम्॥९॥

सेद्ग्निर्ग्नी श्रत्यैत्यन्यान्। यत्रं वाजी तनयो वीडुपांणिः। सहस्रंपाथा अक्षरां समेतिं। आशांनान्त्वाऽऽशापालेभ्यः। चृतुर्भ्यो अमृतेंभ्यः। इदं भूतस्याध्यंक्षेभ्यः। विधेमं ह्विषां वयम्। विश्वा आशा मधुना स॰ सृंजामि। अनुमीवा आप ओषंधयो भवन्तु। अयं यजमानो मृधो व्यस्यताम्॥१०॥

अगृंभीताः पृशवंः सन्तु सर्वें। अग्निः सोमो वर्रणो मित्र इन्द्रंः। बृह्स्पतिंः सिवृता यः संहुस्री। पूषा नो गोभिरवंसा सरंस्वती। त्वष्टां रूपाणि समनक्तु युज्ञैः। त्वष्टां रूपाणि दर्धती सरंस्वती। पूषा भगर्ं सिवृता नो ददातु। बृह्स्पतिदददिन्द्रंः सहस्रम्ं। मित्रो दाता वर्रणः सोमो अग्निः॥११॥

कुर्त्निविष्टमस्यतान्नवं च॥३॥-----[३]

आ नो भर् भगंमिन्द्र द्युमन्तम्। नि ते देष्णस्यं धीमहि प्ररेके। उर्व इंव पप्रथे कामो अस्मे। तमापृंणा वसुपते वसूनाम्। इमङ्कामं मन्दया गोभिरश्वैः। चन्द्रवंता राधंसा पप्रथंश्च। सुवर्यवो मृतिभिस्तुभ्यं विप्राः। इन्द्रांय वाहंः कुशिकासो अक्रन्। इन्द्रंस्य नु वीर्याणि प्रवोचम्। यानि चकारं प्रथमानि

वुज्री॥१२॥

अह्न्नहि्मन्व्पस्तंतर्व। प्रवृक्षणां अभिनृत्पर्वतानाम्। अह्न्नहिं पर्वते शिश्रियाणम्। त्वष्टां उस्मै वज्र ई स्वर्यन्ततक्ष। वाश्रा इव धेनवः स्यन्दंमानाः। अञ्जः समुद्रमवं जग्मुरापः। वृषायमाणोऽवृणीत् सोमम्। त्रिकंद्रुकेष्विपबत्सुतस्यं। आ सायंकं मुघवां दत्त् वज्रम्। अहंन्नेनं प्रथम्जा महीनाम्॥१३॥

यदिन्द्राहंन्प्रथम्जा महीनाम्। आन्मायिनामिनाः प्रोत मायाः। आत्सूर्यं जनयन्द्यामुषासम्। तादीक्रा शत्रून्न किलांविवित्से। अहंन्वृत्रं वृत्रतरं व्यश्सम्। इन्द्रो वर्ज्रण मह्ता व्धेनं। स्कन्धारंसीव कुलिशेनाविवृंक्णा। अहिंः शयत उपपृक्पृंथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद् आ हि जुह्ने। महावीरन्तुंविबाधमृंजीषम्॥१४॥

नातांरीरस्य समृतिं वधानांम्। स॰ रुजानाः पिपिष् इन्द्रंशत्रुः। विश्वो विहाया अरितः। वसुर्दधे हस्ते दक्षिणे। त्रणिर्न शिश्रथत्। श्रृवस्यया न शिश्रथत्। विश्वस्मा इदिष्ध्यसे। देवत्रा ह्व्यमूहिषे। विश्वस्मा इत्सुकृते वारमण्वति। अग्निर्द्वारा व्यृण्वति॥१५॥

उदुज्जिहांनो अभि कामंमीरयन्। प्रपृश्चित्विश्वा भुवंनानि पूर्वथां। आ केतुना सुषंमिद्धो यिजिष्ठः। कामं नो अग्ने अभिहंर्य दिग्भ्यः। जुषाणो ह्व्यम्मृतेषु दूढ्यः। आ नो र्यिं बंहुलाङ्गोमंतीमिषम्। नि धेहि यक्षंदमृतेषु भूषन्। अश्विना यज्ञमागंतम्। दाशुषः पुरुंद ससा। पूषा रक्षतु नो र्यिम्॥१६॥

ड्मां यज्ञम्श्विनां वर्धयंन्ता। ड्मां र्यिं यजंमानाय धत्तम्। ड्मां प्शूनंक्षतां विश्वतां नः। पूषा नः पातु सद्मप्रंयच्छन्। प्रते महे संरस्वति। सुभंगे वार्जिनीवति। सत्यवाचे भरे मृतिम्। इदं नों ह्व्यङ्कृतवंत्सरस्वति। सृत्यवाचे प्रभंरेमा ह्वी १ षिं। ड्मानिं ते दुरिता सौभंगानि। तेभिर्व्य १ सुभगांसः स्याम॥१७॥ वुज्यहींनामृजीषं व्यृंग्वित रक्षतु नो र्यि सौर्भगान्येकं च॥४॥————[४]

युज्ञो रायो यज्ञ ईशे वसूनाम्। यज्ञः सस्यानांमुत सुंक्षितीनाम्। यज्ञ इष्टः पूर्वचित्तिन्दधातु। यज्ञो ब्रेह्मण्वाः अप्येतु देवान्। अयं यज्ञो वर्धताङ्गोभिरश्वैः। इयं वेदिः स्वपत्या सुवीरौ। इदं बर्हिरिते बर्हीः ष्यन्या। इमं यज्ञं विश्वे अवन्तु देवाः। भर्ग एव भर्गवाः अस्तु देवाः। तेनं वयं भर्गवन्तः स्याम॥१८॥

तन्त्वां भग् सर्व् इज्ञोहवीमि। स नो भग पुरप्ता भंवेह। भग् प्रणेतुर्भग् सत्यंराधः। भग्मान्धियमुदंव ददंन्नः। भग् प्र णो जनय् गोभिरश्वैः। भग् प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। शर्श्वतीः समा उपयन्ति लोकाः। शर्श्वतीः समा उपयन्त्यापः। इष्टं पूर्तर् शर्श्वतीनार् समानार शाश्वतेनं। ह्विषेष्वाऽनन्तं लोकं पर्मा रुरोह ॥१९॥

इयमेव सा या प्रंथमा व्यौच्छंत्। सा रूपाणिं कुरुते पश्चं देवी। द्वे स्वसारौ वयतस्तन्नंमेतत्। सुनातनं वितंतुर् षण्मंयूखम्। अवान्याः स्तन्तूंन्किरतो धृत्तो अन्यान्। नावंपृज्याते न गंमाते अन्तम्। आ वो यन्तूदवाहासो अद्या वृष्टिं ये विश्वे मुरुतो जुनन्ति। अयं यो अग्निर्मरुतः समिद्धः। एतं जुंषध्वङ्कवयो युवानः॥२०॥

धारावरा मुरुतो धृष्णुवोजसः। मृगा न भीमास्तंविषेभिंरूर्मिभिः अग्नयो न शृंशुचाना ऋंजीषिणः। भ्रुमिन्धमन्त उप गा अवृण्वता वि चंक्रमे त्रिर्देवः। आ वेधसन्नीलंपृष्ठं बृहन्तम्। बृहुस्पति सदेने सादयध्वम्। सादद्योनिन्दम् आ दीदिवा सम्। हिरंण्यवर्णमरुष संपेम। स हि शुचिः शृतपंत्रः स शुन्थ्यः ॥२१॥

हिरंण्यवाशीरिषिरः सुंवर्षाः। बृह्स्पतिः स स्वांवेश ऋष्वाः। पूरू सर्खिभ्य आसुतिङ्कंरिष्ठः। पूष्ड् स्तवं व्रते वयम्। निरंष्येम कदाचन। स्तोतारंस्त इह स्मंसि। यास्ते पूष्त्रा वो अन्तः समुद्रे। हिर्ण्ययीर्न्तिरेक्षे चरन्ति। याभिर्यासि दृत्या स्पूर्यस्य। कामेन कृतश्रवं इच्छमानः॥२२॥

अरंण्यान्यरंण्यान्यसौ। या प्रेव नश्यंसि। कथा ग्रामुन्न

पृंच्छिसि। न त्वाभीरिंव विन्दती ३। वृषार्वाय् वदंते। यदुपावंति चिच्चिकः। आघाटीभिंरिव धावयन्। अर्ण्यानिर्महीयते। उत गावं इवादन्। उतो वेश्मेंव दृश्यते॥२३॥

उतो अंरण्यानिः सायम्। शुक्टीरिंव सर्जित। गामुङ्गेषु आ ह्वंयति। दार्वङ्गेषु उपावधीत्। वसंत्ररण्यान्याः सायम्। अत्रुंक्षदितिं मन्यते। न वा अंरण्यानिर्हन्ति। अन्यश्चेन्नाभिगच्छंति। स्वादोः फलंस्य ज्ञथ्वा। यत्र कामं नि पंद्यते। आञ्चंनगन्धीः सुर्भीम्। बह्बन्नामकृषीवलाम्। प्राहं मृगाणां मातरम्ं। अर्ण्यानीमंशः सिषम्॥२४॥ स्याम् क्रोह युवानः शुन्यरिच्छमांने दृश्यते निपंदते च्त्वारि चापा [५]

वार्त्रहत्याय शवंसे। पृत्नासाह्याय च। इन्द्र त्वा वंर्तयामिस। सुब्रह्माणं वीरवंन्तं बृहन्तम्। उरुं गंभीरं पृथुबुंध्रमिन्द्र। श्रुतर्षिमुग्रमंभिमातिषाहम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषंण १ र्यिं दौः। क्षेत्रिये त्वा निर्ऋत्ये त्वा। द्रुहो मुंश्चामि वरुंणस्य पाशांत्। अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि॥२५॥

शिव ते द्यावांपृथिवी उभे इमे। शं ते अग्निः सहाद्भिरंस्तु। शं द्यावांपृथिवी सहौषंधीभिः। शम्नतरिक्षः सह वातेन ते। शं ते चतंस्रः प्रदिशों भवन्तु। या दैवीश्चतंस्रः प्रदिशंः। वातंपत्नीर्भि सूर्यों विच्छे। तासांन्त्वा ज्रस् आ दंधामि। प्र यक्ष्मं एतु निर्ऋतिं पराचैः। अमोचि यक्ष्मांदुरितादवंत्र्ये॥२६॥

द्रुहः पाशानिर्ऋत्यै चोदंमोचि। अहा अवंर्तिमविंदत्स्योनम्। अप्यंभूद्रद्रे सुंकृतस्यं लोके। सूर्यंमृतं तमंसो ग्राह्या यत्। देवा अमुंश्रन्नसृंजन्त्येनसः। एवम्हिम्मं क्षेनियाज्ञांमिश्र्सात्। द्रुहो मुंश्रामि वर्रणस्य पाशात्। बृहंस्पते युविमन्द्रेश्च वस्वः। दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य। ध्तर रियइ स्तुंवते कीरयेंचित्॥२७॥

यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। देवायुधिमन्द्रमा जोहुंवानाः। विश्वावृधंमुभि ये रक्षंमाणाः। येनं हता दीर्घमध्वांनुमायन्। अनुन्तमर्थमिनिवर्त्स्यमानाः। यत्ते सुजाते हिमवंत्सु भेषजम्। मयोभूः शन्तमा यद्धृदोसिं। ततो नो देहि सीबले। अदो गिरिभ्यो अधि यत्प्रधावंसि। स्र्शोर्भमाना कुन्येव शुभ्रे॥२८॥

तां त्वा मुद्गंला ह्विषां वर्धयन्ति। सा नः सीबले र्यिमा भाजयेह। पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यं जन्मंभिः। जन्मान्यवंरैः पराणि। वेदांनि देवा अयमस्मीति माम्। अह॰ हित्वा शरीरं जरसः प्रस्तात्। प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं मनसि सम्भृताम्। हित्वा शरीरं जरसः प्रस्तात्। आ भूतिम्भूतिं व्यमंश्ञवामहै। इमा एव ता उषसो याः प्रथमा व्यौच्छन्। ता देव्यः कुर्वते पश्चंरूपा। शश्वंतीर्नावंपृज्यन्ति। न गंमन्त्यन्तम्॥२९॥

कुरोम्यवंत्र्ये चिच्छुभ्रेऽश्ञवामहै चुत्वारि च॥६॥______[६]

वसूनां त्वाऽधीतेन। रुद्राणांमूर्म्या। आदित्यानां तेजंसा। विश्वेषां देवानां ऋतुंना। मुरुतामेम्नां जुहोमि स्वाहाँ। अभिभूतिरहमार्गमम्। इन्द्रंसखा स्वायुर्धः। आस्वाशांसु दुष्यहंः। इदं वर्चो अग्निनां दत्तमार्गात्। यशो भर्गः सह ओजो बलं च॥३०॥

दीर्घायुत्वायं श्तशांरदाय। प्रतिगृभ्णामि मह्ते वीर्याय। आयुरिस विश्वायुरिस। सर्वायुरिस सर्वमायुरिस। सर्वम्म आयुर्भूयात्। सर्वमायुर्गेषम्। भूर्भुवः सुवंः। अग्निर्धर्मेणात्रादः। मृत्युर्धर्मेणात्रंपितः। ब्रह्मं क्षत्र इस्वाहां॥३१॥

प्रजापंतिः प्रणेता। बृह्स्पतिः पुरपृता। यमः पन्थाः। चन्द्रमाः पुनर्सुः स्वाहां। अग्निरंत्रादोऽत्रंपितः। अन्नाद्यंमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहां। सोमो राजा राजपितिः। राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहां। वर्रणः सम्राद्वम्रादंतिः। साम्रांज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहां॥३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपंतिः। क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहाँ। इन्द्रो बलं बलंपतिः। बलंमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहाँ। बृह्स्पिति ब्रह्मं प्रतिः। ब्रह्मास्मिन् यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। स्विता राष्ट्रश् राष्ट्रपंतिः। राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। पूषा विशां विद्वंतिः। विश्रमस्मिन् यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। सरंस्वती पृष्टिः पृष्टिंपत्नी। पृष्टिंमस्मिन् यज्ञे यजंमानाय ददातु स्वाहाँ। त्वष्टां पशूनां मिथुनाना रूपकृद्रूपपंतिः। रूपेणास्मिन् यज्ञे यजंमानाय पृशून्दंदातु स्वाहाँ॥३३॥

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहा विशंमस्मिन् युज्ञे यर्जमानाय ददातु स्वाहां चुत्वारि च (अग्निः सोमो वर्रुणो मित्र इन्द्रो बृहुस्पतिः सिवता पूषा सरस्वती त्वष्टा दशं

स ई पाहि य ऋंजीषी तर्रतः। यः शिप्रंवान्वृष्भो यो मंतीनाम्। यो गौंत्रभिद्वंज्रभृद्यो हंरिष्ठाः। स इंन्द्र चित्रा १ अभि तृंन्धि वाजान्। आ ते शुष्मों वृष्भ एंतु पृश्चात्। ओत्तरादंधरागा पुरस्तांत्। आ विश्वतों अभिसमेंत्वर्वाङ्। इन्द्रं द्युम्न १ सुर्ववंद्धेह्यस्मे। प्रोष्वंस्मै पुरोर्थम्। इन्द्रांय शूषमंर्चत॥३४॥ अभीके चिद् लोककृत्। सङ्गे समत्स् वृत्रहा। अस्माकं बोधि चोदिता। नर्भन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वंस्। इन्द्रं वय श्रुंनासीरम्। अस्मिन् यज्ञे हंवामहे। आ वाजै्रू पं नो गमत्। इन्द्रांय शुनासीरांय। सुचा जुंहत नो हविः॥३५॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र ह्व्यानिं घृतवंन्त्यस्मै। हर्यश्वाय भरता स्जोषाः। इन्द्रर्तुभिब्र्ह्मणा वावृधानः। शुनासीरी ह्विरिदं जुषस्व। वयः सुपूर्णा उपसेदुरिन्द्रम्। प्रियमेधा ऋषयो नार्धमानाः। अपं ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि चक्षुः। मुमुग्ध्यंस्मान्निधयेऽव बृद्धान्। बृहदिन्द्रांय गायत॥३६॥

मर्रुतो वृत्रहन्तंमम्। येन् ज्योतिरजंनयन्नृतावृधंः। देवं देवाय जागृंवि। कामिहैकाः क इमे पंतुङ्गाः। मान्थालाः कुलिपरिमापतन्ति। अनांवृतैनान्प्रधंमन्तु देवाः। सौपंण्ं चक्षुंस्तुनुवां विदेय। एवा वन्दस्व वर्रुणं बृहन्तम्। नमस्याधीरंम्मृतंस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं वियर्भसत्॥३७॥

यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। नाके सुप्णमुप् यत्पतंन्तम्। हृदा वेनंन्तो अभ्यचेक्षत त्वा। हिरंण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्। यमस्य योनौं शकुनं भुर्ण्युम्। शं नों देवीर्भिष्टये। आपों भवन्तु पीतयें। शं योर्भि स्रंवन्तु नः। ईशांना वार्याणाम्। क्षयंन्तीश्चर्षणीनाम्॥३८॥

अपो यांचामि भेषजम्। अप्सु मे सोमों अब्रवीत्। अन्तर्विश्वांनि भेषजा। अग्निं चं विश्वशंम्भुवम्। आपंश्च विश्वभेषजीः। यद्प्सु ते सरस्वति। गोष्वश्वेषु यन्मधुं। तेनं मे वाजिनीवति। मुखंमङ्गि सरस्वति। या सरस्वती वैशम्भल्या॥३९॥

तस्यां मे रास्व। तस्यांस्ते भक्षीय। तस्यांस्ते भूयिष्ठभाजों भूयास्म। अहं त्वदंस्मि मदंसि त्वमेतत्। ममांसि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं ह्व्यान्यंग्ने। पुत्रः पित्रे लोंकुकुञ्जांतवेदः। इहैव सन्तत्र सन्तं त्वाऽग्ने। प्राणेनं वाचा मनंसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहांसीत्॥४०॥

ज्योतिषा त्वा वैश्वान्रेणोपितिष्ठे। अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नंग्र आरोह। अथां नो वर्धया र्यिम्। या ते अग्ने यज्ञियां तुनूस्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम्। अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमा सींद् स्वां योनिम्। जातंवेदो भुव आ जायंमानः सक्षंय एहि। उपावंरोह जातवेदः पुनस्त्वम्॥४१॥

देवेभ्यों ह्व्यं वंह नः प्रजानन्। आयुंः प्रजाश्र रियम्स्मासुं धेहि। अजंस्रो दीदिहि नो दुरोणे। तिमन्द्रं जोहवीमि म्घवानमुग्रम्। स्त्रा दर्धानमप्रतिष्कृत्र् शवाश्रिम। मश्हिंष्ठो गीर्भिरा चं यज्ञियोऽव्वर्तत्। राये नो विश्वां सुपर्थां कृणोतु वृज्ञी। त्रिकंद्रुकेषु महिषो यवांशिरं तुविशुष्मंस्तृपत्। सोमंमिपबृद्धिष्णुंना सुतं यथाऽवंशत्। स ईं ममाद महि कर्म कर्तवे महामुरुम्॥४२॥

सैन र सश्चद्वेवं देवः स्त्यिमिन्दु र स्त्य इन्द्रेः। विदद्यतीं स्रमां रुग्णमद्रैः। महि पार्थः पूर्व्य सिद्धियंकः। अग्रं

नयत्सुपद्यक्षंराणाम्। अच्छा रवं प्रथमा जांन्तीगांत्। विदद्गव्य सरमां दृढमूर्वम्। येनानुकं मानुषी भोजंते विद। आ ये विश्वाः स्वपत्यानि चुकुः। कृण्वानासो अमृत्त्वायं गातुम्। त्वं नृभिनृपते देवहूंतौ ॥४३॥

भूरीणि वृत्वा हंर्यश्व हश्सि। त्वन्निदंस्युश्चमंरिम्। धुनिं चास्वांपयो द्भीतंये सुहन्तं। एवा पांहि प्रत्नथा मन्दंतु त्वा। श्रुधि ब्रह्मं वावृधस्वोत गीर्भिः। आविः सुर्यं कृणुहि पीपिहीषः। जहि शत्रूरं रिभे गा इंन्द्र तृन्धि। अग्ने बाधंस्व वि मृधों नुदस्व। अपामीवा अप रक्षारंसि सेधा अस्मात्संमुद्राद्वंहतो दिवो नंः॥४४॥

अपां भूमान्मुपं नः सृजेह। यज्ञ प्रतितिष्ठ सुमृतौ सुशेवा आ त्वाँ। वसूंनि पुरुधा विंशन्तु। दीर्घमायुर्यजंमानाय कृण्वन्। अधामृतेन जरितारंमिङ्गा। इन्द्रः शुनावृद्धितंनोति सीरम्। संवृत्सरस्यं प्रतिमाणंमेतत्। अर्कस्य ज्योतिस्तदिदांस ज्येष्ठम्। संवृत्सर् शुनवृत्सीरंमेतत्। इन्द्रंस्य राधः पञ्चमः प्रश्नः 19

प्रयंतं पुरु त्मनां। तदंर्करूपं विमिमानमेति। द्वादंशारे प्रतितिष्ठतीद्वृषां। अश्वायन्तों गव्यन्तों वाजयंन्तः। हवांमहे त्वोपंगन्तवा उं। आभूषंन्तस्त्वा सुमृतौ नवांयाम्। व्यमिन्द्र त्वा शुन १ हुंवेम॥४५॥

अर्चत् ह्विर्गायत यश्सचर्षणीनां वैशम्भुत्या हांसीत्त्वमुरुं देवहूंती नुस्तमना षद्वं॥८॥———[८]
प्राण उदेहि पुनुरा नों भर युज्ञो रायो वार्त्रहत्याय वसूनाश् स ईं पाह्यष्टौ॥८॥
प्राणो रेक्षुत्यगृंभीता धारावरा मुरुतों दीर्घायुत्वाय ज्योतिषा त्वा पश्चंचत्वारिश्शत्॥४५॥
प्राणः शुनश् हुंवेम॥

हरिंः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io \mid http://github.com/stotrasamhita}$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/